

Mijn column nummer 36

Gaat het goed met de bodemsanering?

De sanering van de Steendijkpolder in Maassluis gaat deze zomer beginnen. Goed nieuws voor de bewoners. Zij krijgen een schone 'leeflaag', waar ze wel erg lang op gewacht hebben.

De Steendijkpolder behoort tot het rijtje bekende namen als Lekkerker, Gouderak en de Volgermeerpolder. Rond 1980 kwamen deze locaties volop in het nieuws met hun verontreinigde bodem. Toen nog op de voorpagina's en in het journaal! Het heeft uiteindelijk 16 jaar geduurd eer de plannen voor de Steendijkpolder gereed waren en het geld beschikbaar kwam. De hoge kosten - ruim f 55 miljoen - rechtvaardigen een zorgvuldige besluitvorming, maar het zou misschien best sneller hebben gekund. Het zou interessant zijn te analyseren waarmee de meeste tijd is heengegaan: onderzoek, inspraak, besluitvorming?

We zijn al lang bezig met de bodemsanering. Toch is er nog steeds geen goed overzicht van de voortgang. Volgens sommigen zou de bodemsanering in Nederland stagneren. Oorzaken: achterblijvende regelgeving, te weinig geld, geringe politieke aandacht en het uitblijven van de praktische toepassing van theoretische kennis. Anderen zijn optimistischer. Punt is wel dat een totaal overzicht van de voortgang van de bodemsanering thans ontbreekt.

Op dit moment is 'monitoring' bij vele beleidsterreinen in. Hieronder wordt verstaan 'het systematisch volgen van handelingen of processen, teneinde stuursignalen te genereren'. Monitoring kan op verschillende niveaus plaats vinden: de prestatie van de overheid (bijvoorbeeld het aantal verleende vergunningen), de prestatie van de doelgroep (bijvoorbeeld het aantal vrijwillige saneringen per bedrijfstak) of het milieueffect (bijvoorbeeld het nitraatgehalte in het grondwater). Tot op heden ontbreekt een systeem van 'monitoring' bij de bodemsaneringsoperatie. Het Ministerie van VROM heeft besloten een dergelijk systeem te gaan opzetten. De stand van zaken kan dan objectiever worden weergegeven. Dat is een goede zaak.